

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 18 август 2021 22:40



Намеравао сам да ову колумну посветим годишници црногорских парламентарних избора и свођењу биланса тог – регионално гледано – значајног, иако у међувремену разним збивањима и политичким играма помало девалвираног догађаја. Али вест дана (и године!) ипак је ово што се претходних недеља дешавало у Авганистану, а што је свој врхунац и велико финале имало протеклог викенда у Кабулу.

Када су Американци (са све „савезницима“) пре две деценије тријумфално ушли у Авганистан, ни ове рубрике ни овог портала није било, а неки од читалаца овог текста још нису били ни рођени. Хоћу рећи – прошло је много времена и не би било претерано изненађење да су се Авганистанци акомодирали на окупациону власт, поготово с обзиром на оно што јој је претходило. Али то се ипак није догодило. А противљење америчкој окупацији временом је само расло чак и код оних који су је у почетку доживљавали као „ослобођење“ од талибанске страховладе.



Стицајем околности, Србија и Срби у овој трци немају свог коња. Тачније, оба „коња“ су нас у различитим приликама и на различите начине ударала – и није искључено да ће то и надаље чинити. Али можда нам управо то омогућава да догађаје у Авганистану сагледамо боље и објективније од оних који су у њих директније и интересно инволвирани.

Прва поука гласи: Свака окупација дође и прође – само ако се довољно дуго издржи, сачува стратешки фокус и демографски потенцијал

Геополитички аспект и нови наставак „велике игре“ великих сила ту је вероватно најважнија ствар. Али нас овде занимају неке друге, мало општије и универзалније по(р)уке.

Прва поука гласи: Свака окупација дође и прође – само ако се довољно дуго издржи, сачува стратешки фокус и демографски потенцијал. И друга: Свака окупација је мучна, чак и када окупатор наступа у плишаним рукавицама и са – бар декларативно – хуманим мотивима.

Заправо, практично СВАКИ окупатор ће рећи да је ту за ваше добро. Није искључено ни да учини нешто позитивно, сагради понеки пут, мост или пругу – али не треба имати ни трунку сумње да је увек ту из свог интереса и своје рачунице, била та рачуница економска, војна или геополитичка. И да ће, ако се та рачуница у међувремену промени, дићи сидро и отићи без милости и освртања – уосталом, погледајте само оне несрећнике који се тискају по писти кабулског аеродрома, као и точковима и крилима одлазећих авиона?!

Авганистанске лекције: У авиону, кад дође стани-пани, никада нема места за све

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 18 август 2021 22:40



Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 18 август 2021 22:40

